

دیوارنگاری در ایران

سید عبدالمجید شریف زاده

دیوارنگاری در ایران
سید عبدالmajid Shrifzad
انتشارات مؤسسه صندوق تعاون
سازمان میراث فرهنگی کشور

فراز و نشیب‌هایی به خود دیده است. از فرنگ‌ها و تمدن‌های دیگر متأثر شده و تأثیرگذار بوده است، و در عین حال سعی کرده است ویژگی‌های اصیل خود را حفظ کند. اما تأثیر

فرهنگ و هنر غرب را بر بسیاری از سنت‌های ایران نمی‌توان نادیده گرفت، تأثیری که روح و فرنگ ایرانی را نیز دستخوش تغییر و تحول ساخت. تأثیری که از دوران صفویه آغاز و در دوره زندیه و قاجار شدت بیشتری می‌باشد و فرنگ و هنر ایرانی به ویژه دیوارنگاری را متأثر می‌سازد. هنر غرب و خصوصیاتی چون استفاده از پرسپکتیو، سایه‌روشن، چهره‌پردازی و طبیعت‌نگاری بر نقاشی ایران تأثیر می‌گذارد و طبیعت و تقليد از آن، اهمیت می‌باشد.

کتاب حاضر در هفت فصل ارائه شده است:
دیوارنگارهای پیش از تاریخ، دیوارنگارهای پیش از اسلام، دیوارنگاری پس از اسلام، دیوارنگاری دوره زندیه در شیراز، دیوارنگاری دوره قاجاریه در شیراز، تکنیک‌های دیوارنگاری، هنرمندان و نقاشان دوره زند و قاجار شیراز.

در بحث تکنیک‌های دیوارنگاری آمده است:
مهنم‌ترین تکنیک‌های دیوارنگاری در دوره زند و قاجار که در ادامه سبک و شیوه‌ی دوره صفویه رونق یافت، هریک در ادامه تکنیک‌های نقاشی دیواری و کاشی کاری که بیشترین بخش دیوارنگاری را به خود اختصاص داده‌اند آثاری را خلق کرده‌اند. سنت دیربایی نقاشی با الهام از موضوعات هنری صفوی در تزیین اتاق‌های این‌بهی کریم‌خان و خصوصاً در ارگ و دیوانخانه گسترش همه جانبه‌ای یافته است و موضوع‌هایی چون نقوش اسلامی و ختایی و گل‌های مختلف شاه عباسی و... با ترکیب گل‌های سرخ، زنبق و نرگس، شیوه‌ای را در نقاشی دیواری به وجود آورده‌اند که بسیار متأثر از کاخ‌های دوره صفویه است. خصوصاً اثار نقاشی دیواری ارگ و دیوانخانه و کلاه فرنگی که شدیداً متأثر از کاخ عالی قاپو اصفهان و نقاشی‌های دیواری بقعه هفت‌تنان متأثر از شیوه‌ی نقاشی دیواری کاخ چهل‌ستون اصفهان با موضوعات انسانی است.

کتاب حاضر که تحت عنوان دیوارنگاری در ایران از سید عبدالmajid Shrifzad است که در موارد بسیاری، ارتباطی نزدیک با معماری دارد. اینکه چرا نام کتاب نقاشی دیواری انتخاب نشده است گویای آن است که نقاشی دیواری با توجه به معنای ویژه‌ی خود، بخشی از دیوارنگاری است و بیشتر بر نقش بستن بر روی گچ یا آهک اطلاق می‌شود.

هنر نقاشی دیواری از آن بازمانده‌هایی است که در طی زمان توانسته است در کنار سیمای جدید، آثاری از آن گذشته‌ی عظیم را حفظ کند. نقاشی دیواری که بیشتر موقع زینت‌دهنده‌ی تالارهای اجتماعی بود، نشان‌دهنده و احیاگر سنن و عاداتی است که پیش از اسلام در ایران و آسیای میانه حکم‌فرما بود و با وجود تحریم صریح صورتگری اشخاص، گرمابه‌های عمومی آراسته به تصاویر اشخاص باقی ماند.

دیوارنگاری گستره‌ی وسیعی از نقوش بر دیوارها را در بر می‌گیرد، و شیوه‌های متنوعی دارد، از سنگ‌نگاری در غارها گرفته، تا بر جسته‌سازی بر سنگ و نقش‌اندازی بر آجر و کاشی، و تا نقاشی بر آهک و چوب، و حتی گچ و گچه‌بری و آینه کاری. نویسنده در مقدمه با ذکر این معنا معتقد است که این موضوع، چنان وسیع است که ناجا برای برای پرداخت بهتر به آن تقسیم‌بندی کرد. به همین علت نیز با توجه به انواع مضامین منقوش بر دیوارها، نقوشی مورد توجه قرار گرفته‌اند که موضوع انسانی و یا حیوانی داشته و دارد. و در نتیجه نقوش تجربی و گیاهی کمتر مورد بررسی قرار گرفته‌اند.

وی با توجه به آثار فراوان بر جای مانده در ایران، حوزه‌ی کار را محدودتر کرده و تنها به دیوارنگارهای یک بخش از کشور یعنی شیراز و دوره‌ای خاص (زند و قاجار) پرداخته، دوره‌ای که تنها نمونه‌هایی از آن بررسی شده است. نویسنده برای این کار ابتدا یک بررسی اجمالی از دیوارنگاری در دوره‌های پیشین صورت گرفته تا خواننده با سایقه‌ی این هنر در ایران به صورتی فشرده آشنا شود. نقاشی دیواری و دیوارنگاری در ایران در طول زمان